

ÎNCHEIERE

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:
Judecătorii:

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Petru Crețu împotriva Inspectoratului General al Poliției și Ministerul Afacerilor Interne cu privire la recunoașterea ilegalității răspunsului, obligarea de a efectua recalcularea vechimii în muncă, cu includerea în ea a avantajelor două luni vechime pentru o lună în serviciu și compensarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 26 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 21 aprilie 2016, Petru Crețu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției și Ministerul Afacerilor Interne cu privire la recunoașterea ilegalității răspunsului, obligarea de a efectua recalcularea vechimii în muncă, cu includerea în ea a avantajelor două luni vechime pentru o lună în serviciu și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 14 martie 2016 s-a adresat cu cerere prealabilă către Inspectoratul General al Poliției și Ministerul Afacerilor Interne privind recalcularea vechimii în muncă cu avantaje, cu calcularea a două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu în perioada efectuării serviciului în calitate de polițist al grupei de escortă al CPS Rîșcani al IP mun. Chișinău de la 08 iulie 2003 până la 22 martie 2004, în calitate de polițist - șofer al grupei de escortă a CPS Rîșcani al CGP mun. Chișinău de la 22 martie 2004 până la 05 martie 2013, obligarea Inspectoratului General al Poliției și Ministerul Afacerilor Interne de a recalcula vechimea în serviciu pentru stabilirea pensiei din data angajării sale în organele afacerilor interne până la 05 martie 2013.

Prin răspunsul Inspectoratului General al Poliției nr. 34/3-C-90/16 din 25 martie 2016, i s-a comunicat că, în cazul în care beneficiază de înlesniri, acestea vor fi luate în considerație la momentul stabilirii pensiei.

A menționat că, la 14 martie 2016 Ministerul Afacerilor Interne a recepționat cererea prealabilă înregistrată cu nr. C-AP-610/16, însă contrar prevederilor legale această cerere a rămas fără un răspuns.

A indicat că, pe parcursul activității în cadrul grupului de escortă, a fost supus riscurilor de infectare cu tuberculoză, HIV și hepatita virală, iar în astfel de circumstanțe angajatorul era obligat să-i calculeze două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu în temeiul pct.8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994.

A solicitat Petru Crețu prin cererea de chemare în judecată și cererea de concretizare a cerințelor, recunoașterea ilegală răspunsul IGP al MAI nr. 34/3-C-90/16 din 25 martie 2016, obligarea Inspectoratului General al Poliției de a efectua recalcularea cu avantaj, aplicând coeficientul 2, la calcularea vechimii în serviciu pentru stabilirea pensiei și încasarea în mod solidar din contul pârâților a cheltuielilor de judecată cu titlu de asistență juridică în sumă de 2 500 de lei.

Prin hotărârea din 14 iulie 2016 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 10 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Petru Crețu; s-a casat integral hotărârea din 14 iulie 2016 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea s-a admis parțial; s-a recunoscut ilegal răspunsul nr. 34/3-C-90/16 din 25 martie 2016 a Inspectoratului General al Poliției; s-a obligat Ministerul Afacerilor Interne de a calcula cu avantaj, aplicând coeficientul 2 la calcularea vechimii în serviciu pentru stabilirea pensiei pentru perioada efectuării de către Petru Crețu a serviciului în calitate de polițist în cadrul grupei de escortă în perioada 8 iulie 2003 până la 22 martie 2004 și în calitate de polițist șofer al grupei de escortă a Comisariatului de Poliție sectorului Rîșcani al Comisariatului General de Poliție mun. Chișinău de la 22 martie 2004 până la 5 martie 2013 cu încasarea din contul Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul lui Petru Crețu cheltuielile de judecată în sumă de 2 500 lei. În rest, pretențiile s-au respins ca neîntemeiate.

Prin decizia din 24 ianuarie 2018 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne, s-a casat integral decizia din 10 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău cu remiterea cauzei spre rejudecare.

Prin decizia din 26 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Petru Crețu; s-a casat integral hotărârea din 14 iulie 2016 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea s-a admis parțial; s-a recunoscut ilegal răspunsul nr. 34/3-C-90/16 din 25 martie 2015 al Direcției resurse umane a Inspectoratului General al Poliției; s-a obligat Inspectoratul General al Poliției de a calcula cu avantaj, aplicând coeficientul 2, la calcularea vechimii în serviciu în calitate de polițist în cadrul grupei de escortă al Comisariatului de Poliție sectorul Rîșcani al Inspectoratului de Poliție mun. Chișinău de la 8 iulie 2003 până la 22 martie 2004 și în calitate de polițist șofer al grupei de escortă a comisariatului de poliție sectorul Rîșcani al Comisariatului General de Poliție mun. Chișinău de la 22 martie 2004 până la 5 martie 2013; s-a respins ca neîntemeiată pretenția privind stabilirea dreptului de a primi pensie pe linia Ministerului Afacerilor Interne; s-a dispus încasarea de la Inspectoratul General al Poliției a Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul lui Petru Crețu cheltuielile de judecată în mărime de 2 500 lei.

La 25 iunie 2018, Inspectoratul General al Poliției a declarat recurs împotriva deciziei din 26 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală deoarece a fost apreciat eronat materialul probator. Au fost aplicate eronat normele de drept material iar concluziile instanței de apel în partea admiterii acțiunii sânt în contradicție cu materialele cauzei.

A menționat că, în perioada 2003 – 2013, angajatorul lui Petru Crețu a fost Ministerul Afacerilor Interne dar nu Inspectoratul General al Poliției.

A indicat că, Ministerul Afacerilor Interne a recunoscut acțiunea înaintată de Petru Crețu și a executat decizia din 10 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, în temeiul căreia la 22 noiembrie 2017 a fost emis ordinul MAI nr. 2010ef, fiind recalculat lui Petru Crețu vechimea în muncă cu avantaje, cu aplicarea coeficientului 2, pentru activitatea în cadrul grupei de escortă al Comisariatului de poliție sect. Rîșcani al Comisariatului General de Poliție, de la 8 iulie 2003 până la 22 martie 2004 și în calitate de polițist șofer al grupei de escortă al Comisariatului de poliție sect. Rîșcani, de la 22 martie 2004 până la 5 martie 2013.

Solicită Inspectoratul General al Poliției admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 26 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinse ca neîntemeiate pretențiile înaintate împotriva Inspectoratului General al Poliției.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 20 iulie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Însă, intimatul Petru Crețu nu a depus referință prin care să-și expună opinia asupra motivelor invocate în recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de Inspectoratul General al Poliției, în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din actele cauzei se constată că, decizia din 26 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 6 iunie 2018 (vol.I, f.d.226). Cererea de recurs a fost depusă la data de 25 iunie 2018 (vol.II, f.d.1). Astfel, recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției, este în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, argumentele invocate de Inspectoratul General al Poliției în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecătorii:

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu